

Čiňoherní klub

KVĚTEN 2022

PREMIÉRA

Tennessee Williams KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE

„Když svůj život proseš, novéj nemaj.“

Žánr: rodinná oslava.

Překlad: **Zuzana Josková**

Režie: **Martin Čičvák**

Dramaturgie: **Kateřina Popiolková, Markéta Kočí
Machačíková**

Scéna: **Tom Ciller**

Kostýmy: **Nina A. Stillmark**

Hudba: **Ondřej Brousek**

Hrají: **Anna Fialová, Jan Hájek, Naďa Konvalinková,
Vladimír Kratina, Gabriela Míčová a Matěj Dadák**

Premiéra 19. dubna 2022

NINA A. STILLMARK, KOSTÝMNÍ VÝTVARNICE

Milá Nino, připravuješ kostýmy do inscenace KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE. Před pěti lety jsi s Martinem Čičvákem a se scénografem Tomem Cillerem inscenovala v bratislavském Divadle Aréna jinou Williamsovu hru – SKLENĚNÝ ZVĚŘINEC. Jaký je pro tebe Tennessee Williams autor a co máš ráda na jeho dramatech?

Tennessee Williams je vynikající pozorovatel. Ve SKLENĚNÉM ZVĚŘINCI nám přesně a srozumitelně – na osudu rodiny ze St. Louis – popisuje situaci americké společnosti ve 40. letech. V době 2. světové války. A to, o čem píše, neplatí jen pro Ameriku, ale pro celý svět. Rozumíme mu i dnes a o jeho hrách přemýšlíme ještě dlouho po odchodu z divadla.

Podle jeho dramatických textů vznikly úspěšné filmy, kterými se všichni nějak poměřujeme. A pro mě je fascinující vidět jeho hry spolu s dalšími lidmi naživo v divadle.

Čím tě zaujala KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE?

Přímost, s níž postavy mluví, může být pro diváky poutavá až do posledního momentu. Je to strašně napínavá hra: narozeninová oslava se v ní promění v pohřeb.

Tennessee Williams využívá klasickou stavbu dramatu, vše se odehraje v reálném čase a na jednom místě. Je vzrušující sledovat, jestli se Margaret podaří zachránit manželství a získat dědictví. Je odhodlaná se nevdát. I když má poničené své nejlepší šaty, které jí mohly dodat na společenské jistotě. Tennessee Williams nám Maggie popisuje jako chytrou, pohotovou a šarmantní mladou ženu, která skutečně bojuje. Jejím kouzlu nemůžeme odolat.

Můžeš prozradit něco o připravovaných kostýmech?

Lidé budou „dobře oblečení“. Vycházíme z Williamsovy hry a z Ameriky 50. let. Nechala jsem se inspirovat Diorovými návrhy z té doby a obrazy Edwarda Hoppera. Tak vznikly elegantní večerní šaty v jasných barvách. Že jde o bohaté lidi vyjadřují čistými střihy a siluetami a samozřejmě diamanty. Tak budou dámy společensky přijatelné až do poslední sekundy – a to je velká zábava. Pánové se – přiměřeně příležitosti – objeví v oblecích. Jen Brick stráví večer v nóbl hedvábném pyžamu, se spoustou whisky.

Vymyslet si toho můžu hodně, ale hlavně musím kostýmem vystihnout podstatu postavy. Kostým, postava a herec k sobě musí pasovat. A divák taky potřebuje prostor pro to, aby si udělal vlastní názor.

KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE je tvá 13. inscenace v Činoherním klubu. Poprvé jsi tu pracovala v roce 2000 na Büchnerově VOJCKOVI. Mohli bychom tě požádat o malé ohlédnutí? Za čím sem z Berlína ráda dojíždíš? Na jaké inscenace si ráda vzpomeneš a kterých svých kostýmních výprav si vážíš?

V Büchnerově VOJCKOVI byl fantastický Matěj Dadák (v oranžové košili). Z Goldoniho IMPRESÁRIA

ZE SMYRNY udělali znamenití herci v režii Ladislava Smočka skvělou komedii. EQUUS Petera Shaffera na mě zapůsobil svou děsivou aktuálností: Jak jako společnost zacházíme s psychickými problémy mladých lidí? S covidem-19 vznikla úplně nová situace a tahle otázka je výbušnější než kdy dřív.

Ve hře Matěje Dadáka POUTNÍCI DO LHASY mě nadchla bláznivá vyšetřovatelka Ivany Uhlířové. A ve Feydeauově DÁMSKÉM KREJČÍM jsou i po 220. repríze moje elegantní kostýmy a scéna Toma Cillera (sestavující jen ze samých dveří) pořád cool. Když jedu do Prahy, chci tohle představení vždycky znovu vidět.

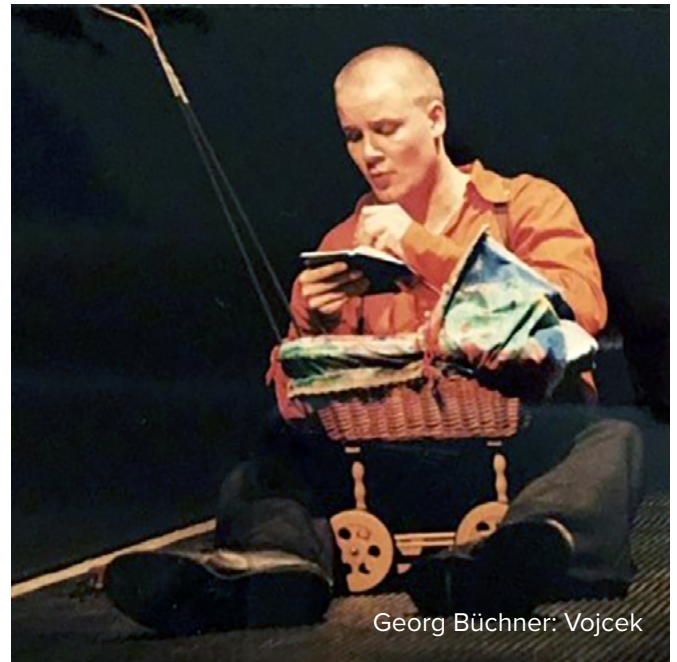
S Martinem Čičvákem a Tomem Cillerem pracuji taky v Brně a v Bratislavě. V Činoherním klubu ale musíme velké myšlenky přenést na malé jeviště. Srozumitelně a bez fanfár. A to je skutečná a velmi vzrušující výzva. Doteď se nám to docela dařilo.

Existuje tu velmi přímý kontakt s diváky, kteří sedí skoro na jevišti. A je tu taky velká důvěrnost v zákulisí mezi kolegy, kteří umějí improvizovat a jednoduše udělat věci tak, že se mi to líbí. Rozumíme si i bez perfektní češtiny, nebo překládá „moje“ oblékačka Ladka Koukalová. Divadlo je spolupráce všech. A za jevištěm vždycky pracuje mnohem víc lidí, než kolik je herců na jevišti ve světle reflektorů. Bez jejich každodenní podpory bychom nemohli pracovat. Mnohokrát děkuji!

Prožíváme už třetí divadelní sezonu poznamenanou epidemií covidu-19. Bohužel je tu i válka Ruska proti Ukrajině. Co ti v nelehkém čase přináší v umění radost a naději?

Všechno, co nás spojuje: filmy, divadlo, hudba... a přirozeně tanec. Nejen to profesionální, i to, co vzniká spontánně a je tu jen na chvíli. Ráda mám i graffiti.

Covidová izolace byla strašná a skutečně nás změnila. Musíme se teď zase víc rozhýbat a být s ostatními. Jsem ráda, že si bez zdlouhavého online přihlašování můžu zajít do Knihovny kostýmní tvorby berlínského Státního muzea a studovat módní návrhy Alexandra McQueena,

Georg Büchner: Vojcek

naživo vidět představení v Schaubühne, společně se bavit Chaplinovými filmy a výměnou názorů.

Se strachem a válečnou situací se každý vyrovnáváme jinak, napětí a nervozita jsou cítit všude. Všichni se potřebujeme na chvíli nadechnout. Je to jedno, jestli na jevišti nebo na pouličním koncertu. Máme tolik možností, které bychom měli využít: společně udělat divadlo, „zamuzicírovat si“, s Ukrajinci a Rusy, Palestinci, Izraelci... Nikoho nevykloučovat pro jeho národnost a barvu pleti. Každý můžeme přinést něco zajímavého...

Mně je dobře, když mohu objevovat nové věci, třeba experimentovat se sklem a barvami ve sklářských ateliérech v Muranu. Nebo jen sedět na zkoušce v divadle, sledovat herce, kreslit si nebo fotografovat a pracovat s kolegy na představení. Za tuhle svoji normální práci jsem moc vděčná.

Děkujeme za rozhovor (peh)

TOM CILLER, SCÉNOGRAF

Milý Tome, připravuješ nyní scénu do inscenace KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE. Jak vnímáš dramata Tennesseeho Williamse?

Před prvním pracovním střetnutím s Tennesseeem Williamsem – což byla inscenace SKLENĚNÉHO ZVĚŘINCE v bratislavském Divadle Aréna – jsem jeho texty považoval za skvěle napsané zhuštění času, well done... Jeho východisko v realismu a věčnosti se ve scénografickém řešeníjevilo jako poměrně jednoznačně jasný přepis půdorysu hry, architektury, prostorů... precizně popsanych v autorských poznámkách. Co nás překvapilo při hledání prostorového konkrétna, bylo to, že jeho zdánlivě věčná ne-symbolika snese na jevišti jistou dávku symbolismu... možnost vyabstrahovat z textu fragmenty, skupenství, znaky. Arnold Aronson ve svém eseji o Čechovovi napsal, že zdánlivý realismus jeho her našel až koncem 20. století na jevištích znakové, metaforické zhmotnění. (*Ivanov celý v bílém dýmu.*) U Williamse – asi opatrněji – takový malý posun ve vnímání jeho her nastal. :)

Co tě zaujalo na hře KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE?

Když si člověk sedl na čtenou zkoušku a herci četli text, dostavil se pocit, že to funguje a že to nic nepotřebuje.

Chvilku mi trvalo, než jsem ke „KOČCE NA STŘEŠE“ našel nějaký emotivní vztah... Prostě, příběh SKLENĚNÉHO ZVĚŘINCE mi přišel jako něco, čemu rozumím víc než hádce na bavlníkové plantáži. Ale nakonec se ty věci nějak doplňují... Co je nahoře, to je dole... Arbor vitae – strom života.

Můžeš prozradit něco o připravované scéně?

Minimalismus akceptující potřebu jisté architektury?

KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE je tvá 12. inscenace v Činoherním klubu. Poprvé jsi tu pracoval v roce 2001 na trilogii PROCES Alexandra Suchovo-Kobylyna. Mohli bychom tě poprosit o malé ohlédnutí? Proč do ČR rád z Bratislavy dojíždíš? A na kterou výpravu si rád vzpomeneš?

Je to vcelku různorodá sbírka inscenací. Poměr reality a toho, co člověku zůstane v paměti, je docela detektivka... občas komedie... sem tam i horor. :)

Prostor Činoherního klubu je intenzivní. Komorností... Divadlo, ve kterém je všechno nějak provázané: všechno je blízko, všichni jsou blízko... pro scénografa milujícího kukátkovou iluzi zadání snů. Nakonec vznikne návyk na ten širokouhlý kontaktní prostor. Něco vyšlo, něco míň. A stále nová otázka, jak ještě jinak.

Emotivně jsem měl rád Fosseho inscenaci JMÉNO / NOC ZPÍVÁ SVÉ PÍSNĚ. A spoustu útržků. Díky Martinově hře URNA NA PRÁZDNÉM JEVIŠTI jsme zkusili minimalismus... ale míň se už nedá. Koneckonců první inscenace Suchovo-Kobylyna – a rovnou celá trilogie... Dohromady dvanáct příběhů... na jevišti i okolo.

Žijeme v době epidemie covidu-19 a války Ruska proti Ukrajině. Kde v umění nacházíš naději a radost?

Člověk uvažuje o tom, zda je umění modelem... anebo má být aktuální a angažované – a když je angažované,

tak je politické!? Radost ve smutku mi občas přinese, když při malování na chvíli zapomenu na svět a jsem pouze na papíře. Maluji kávou na papír... taková arteterapie.

Děkujeme za rozhovor (peh)

Tom Ciller 24/2/2022

PREMIÉRA

William Shakespeare MACBETH

„Proč mlčíme, když důvod mluvit máme?“ Tragédie o tom, kam až nás může dovést touha po moci.

Překlad: **Martin Hilský**

Režie: **Ondřej Sokol**

Dramaturgie: **Markéta Kočí Machačíková**
a **Kateřina Popiolková**

Sound design a hudba: **Milan Pastyřík**

Scéna: **Adam Pitra**

Kostýmy: **Katarína Hollá**

Hrají: **Martin Finger, Lucie Žáčková, Zbyněk Fric, Petr Matyáš Cibulka, Marek Taclík, Kryštof Bartoš, Bořek Slezáček, Marta Dancingerová, Dalibor Gondík, Lenka Skopalová, Jana Břežková, Sandra Černodrinská, Vasil Fridrich, Viktor Zavadi, Václav Šanda, Marek Frňka, Jakub Král nebo Kristián Páca nebo Vilém Tycar a další**

Premiéra 21. března 2022

MARTIN FINGER: SNAŽÍM SE NEBÝT PRO OSTATNÍ TYRANEM

Kdo je pro tebe Macbeth?

Macbeth je pro mě ztělesněním toho, co bych si ve svém idealismu strašně přál, aby mezi lidmi nebylo. A ono to pořád hýbe dějinami, a tím pádem osudem každého člověka. Je to zlo, se kterým nikdy nesmíme vzdát boj.

Máš s Macbethem něco společného?

Myslím, že pramálo. Díval jsem se na sérii dokumentů o diktátorech přes Stalina, Hitlera, Franca... A tam se jeden psycholog obrátil přímo na redaktora, co s ním dělal ten rozhovor a ptal se: „Kdo jsou diktátoři? Mohl byste být diktátor vy? Nebo já? Ne, protože my to máme v hlavě takzvaně v pořádku.“ A opravdu – diktátorů se nerodí mnoho. Akorát problém je, že oni mají ohromnou sílu strhnout a přenést zlo na všechny ostatní.

Takže doufám, že ne. Ale to neznamená, že v sobě nemám stinné stránky. Já se při zkoušení na dveře takových málo používaných komůrek, které v každém

z nás jsou, snažím aspoň zaťukat. O tom herectví je. Musím se pokoušet je otevírat, nakukovat do nich, ale včas rozpoznat, abych to nepřehnal.

Jsi ctižádnostivý? Měl jsi někdy pocit, že sis něco zasloužil víc než jiný?

Neberu to tak, že si někdo něco zaslouží víc než já. Tak to opravdu nemám. Ctižádnostivý jsem určitě. A je pravda, že mívám někdy pocit, že dělám víc než ti druzí, a ti přitom říkají: „To nejde.“ A já si pro sebe říkám: „Kdybych já vám měl vyprávět, co všechno musím zdolat, aby to šlo, tak se nikdy nikam neheme.“ Chci co nejlíp dělat to, co dělám. Nechci se spokojit ani s průměrem, ani s nadprůměrem, ale opravdu s něčím výjimečným. Víím, že to vždycky nejde, protože to člověk nemůže urvat sám. Ale chci pro to vždycky udělat maximum. A rozhodně bych byl rád, aby to měli kolegové, se kterými pracuju, aspoň podobně. A víím, že to tak nemají všichni. Rozhodně to ale není důvod, abych se na ně za to zlobil. Čili jsem ctižádnostivý, ale zároveň se snažím nebýt pro ostatní tyranem.

Co je pro tebe na té roli nejtěžší?

V této fázi zkoušení je pro mě nejtěžší, že vzhledem k mnoha okolnostem máme zatraceně málo času. Což je sice u divadla folklór, ale tady je to extrémně extrémní. Nevím, jestli jsem za skoro třicet let u divadla tohle zažil. Opět jsem si před zkoušením bláhově představoval, že se s tou rolí budu mazlit a pomalu postupně sžívat. Průběh zkoušení jde totálně proti tomu a pro mě je teď vlastně nejtěžší srovnat se s vědomím, že do premiéry je na všechno, co to obnáší, aby se propojil cvrkot v zákulisí a technické věci s herectvím, strašně málo času.

V Činoherním klubu usiluju pořád – snad se to někdy povede –, aby byl dostatečný počet zkoušek před premiérou, kdy je možné to projíždět se vším. Teprve pak i sám za herce můžu říct, že se tam začnou rodit věci, které předtím jenom tlačím, předstírám, vyrábím, víím nebo nevím jen ve své hlavě, ne v srdci a každém atomu svého těla. Když už mi to na jevišti reaguje

na podněty samo, pak můžu říct, že jsem dozkoušel. Samozřejmě víme, že to není konec hledání. Inscenace se po premiéře ocitá v další a delší fázi a ta by měla mít z pozice herce ne úplně zafixovanou podobu.

Byla pro tebe těžká práce s veršem?

Já vůbec nejsem s to posoudit, jestli dávám verši to, co by měl mít. Zároveň po dlouhé praxi u divadla, i kdybych někde porušil pravidla verše, jak jsme se je učili ve škole, nevádí mi to tolik, protože mě zajímá jiné divadlo. Rozhodně nechci být otrokem nějakého přesného metra. Nicméně vzhledem k tomu, jak už se Macbethovi a tomu textu věnuju dlouho a umím ho odříkat opravdu excelentně, tak mi verš pomáhá v mnohém. A vlastně mnohé za mě zařídí. Stačí se jen položit na vlnu verše. Ale při tom každodenním memorování textu pořád dokola je důležité, abych nesklouznul k autopilotu přednesu, k automatu. Verše pomůžou, protože nedovolí uhnout. Vystaví mantinely, které jsou přesné, těžké. A když na ně už nemusím myslet a začnou se dít při hraní věci, tak je to strašně krásný. To s prózou nezažijete.

Opět zkusíš v páru s Lucíí Žáčkovou. Jaká je Lucie partnerka?

Tady v těch extrémně náročných podmínkách zkoušení se ukazuje jako velká opora. Kdybych zkoušel s někým, komu nejde tak moc o tu věc a kdo není až tak talentovaný a vnímavý, byla by to ještě o to těžší práce. S Luckou si řekneme, co nám nesedí, nebo co bychom od toho chtěli. Nebo, což je ještě krásnější, na jevišti se vzájemně vnímáme tak, že jeden z druhého vycházíme. Samozřejmě se stává, že každý má svou představu, a ty na sebe narazí – ale od toho zkoušky jsou. Oba poznáme, že to ještě není ono. A stejně tak poznáme, že už to ono bylo. Jsme oba velmi nároční.

Macbeth je tvoje první velká shakespearovská role. Jsi rád, že je to právě on? Nebo máš shakespearovskou roli, kterou bys chtěl hrát?

Ne, já nemám žádné vysněné role. Tuhle otázku člověk během své kariéry ale zaslechne mockrát...

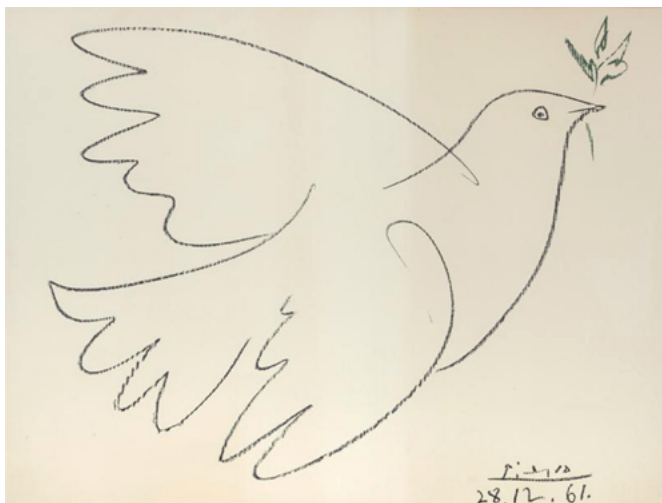

Takže vysněnou roli sice nemám, ale atakován tímto, jsem si před lety říkal: sice nerad, ale kdybych už musel něco odpovědět, tak mě napadá právě Shakespeare. Když – až – jednou – někdy, tak to bude král Lear. Ale přemýšlel jsem o tom v řádu pozdějším, až mi bude třeba sedmdesát. Ale ve chvíli, kdy Ondřej řekl, že bude dělat MACBETHA a já budu Macbeth a Lucka Lady Macbeth, uvědomil jsem si, že ten čas už asi přišel. A jsem za to rád. Ta zodpovědnost je velká. Zároveň jsem si nepředstavoval, že se budu věnovat tak velké roli na takovém bojišti. Je to velký boj. Ale možná právě to je „to ono“. Jak se povídá o MACBETHOVI, že se vždycky během zkoušení něco vykloubeného stane, nemohli jsme ani my být výjimkou. A bohužel se staly a pořád se dějí strašné věci na Ukrajině. Takže rozhodně nám se „jenom“ stalo, že jsme se octli v enormním časovém presu a náročných podmínkách při děláni divadla.

Na to navazuje poslední otázka. Zkoušení je z mnoha důvodů náročné. Co by sis přál, aby bylo na jeho konci?

Výjimečná inscenace. Lidé, kteří sedí v hledišti a mají spadlé brady.

Děkujeme za rozhovor (mkm)

BÁSEŇ

Ty, jenž jsi ublížil

*Ty, jenž jsi ublížil prostému člověku
a jeho křivdě dovedl ses smát
i hordu tatrmanů najímat
k matení pojmů o dobru a zlu,*

*i kdyby se ti všichni kořili,
tvou ctnost a moudrost sborem chválíce,
tvůj obraz v zlato ryli na mince,
šťastni, že další den zas přežili,*

*nebud' si jist. Básník to ví a zná.
Můžeš ho zabít – narodí se jiný,
sepsány budou slova tvá i činy.*

*Lepší by pro tebe byl zimní úsvit s jíním,
provaz a větev tíhou sehnutá.*

WASHINGTON D. C. 1950

Czesław Miłosz
přeložila Vlasta Dvořáčková
(ze sbírky MAPA ČASU, Odeon 1990)

NOTICKY

Inscenaci hry Mariuse
von Mayenburga
OŠKLIVEC hrajeme 25. 5.
na přehlídce DREAM
FACTORY OSTRAVA.

6. dubna se v Divadle
U Valšů uskuteční
večer z cyklu LEGENDY
ČESKÉHO JEVIŠTĚ
věnovaný **Nině Divíškové**.

8. května by oslavil 100. narozeniny **Miroslav Macháček**.

Jana Břežková Miroslavu Macháčkovi

*Mirku, byl jsi tak statečný... Moje Osamělost přespolního
běžce. Bolševici pořád hledali nějaký důvod: kdo za
Tebou stojí, kde na to bereš sílu... Nedokázali si připustit,
že jsi tu sílu měl v sobě. Herectví – to je psychomagie.*

*Svidrigajlov ve ZLOČINU A TRESTU vchází – rozpřáhne
mokrý ruce a říká: „Prší. Kolik je hodin?“ Jiřina Třebická
– Soňa: „Jedenáct. Právě u domácích odbilo. Sama jsem
to slyšela.“*

*Asi v patnácti jsem viděla Kunderovy MAJITELE KLÍČŮ.
„Mami, on hraje jako ti američtí Osaři.“*

*Jinak než ostatní? Smile v PIKNIKU – to je nádherná
provokace herectvím. Vím, jak jsi pohrdal malostí –
extrémně pracovitý a nesmírně citlivý. 20. srpna 68 jsem
za Tebou přiletěla na natáčení Valčanovova filmu do
Burgasu. Mířili na nás v noci samopalama z motorek ze
2. světové války. Ty motorky měly po straně sajtkáru pro
spolubojovníka. Mirku, a teď je válka.*

Rusové, jejich děsivá demagogie – vyhlazují Ukrajince, své bratry, zabíjí svou společnou kulturu, jejich města, děti, domy, kostely i porodnice. Pošli mi Anagram – Znamení – že to fakt rychle skončí. Dalšíh dvacet let v hajzlu by se mě už netýkalo. Mého syna Davida jsi chtěl adoptovat, ale utekla jsem přece před Tebou.

*Smile, cos to udělal, že jsi týhle holce hlavu zamotal?
Divadlo je hluboká potřeba srdce, vid'?*

S láskou Jana

PŘEDSTAVUJEME

MATĚJ DADÁK: LOVCI ŠVÁBŮ

*Kde jsou naše hranice, pokud
dojde i na naše hranice?
Kam prchnout ze země,
do které jiní s nadějí utíkají?*

**Knihu LOVCI ŠVÁBŮ vydává nakladatelství Host.
Křest knihy se uskuteční v Činoherní kavárně
6. dubna v 19.30 hodin.**

„Válečných veteránů měl na výběr přehršel. Možná i zdatnějších, vycvičenějších mužů, ale Goran je citlivý člověk. Člověk z masa a kostí. Síla skupiny není v její dokonalosti, ale semknutosti. Možná existují skupiny daleko větší, pracující s údaji z družic, se záložními týmy, které analyzují data z terénu a předávají je zásahovým jednotkám vybaveným nejmodernější technikou. Ale to by nebylo nic pro Gorana. A neznamenaloby to automaticky lepší výsledky. Goran si je vědom toho, že nemá k dispozici all stars team. Ale má jistotu, že se neobklopil partou cynických hrdlořezů, žoldáků zvyklých bezduše plnit mise jako někde v cizinecké legii. Něco takového jsou už tak jako tak. Legionáři bez přívlastku, protože jejich vlast zmizela z mapy světa. Odvěký konflikt

v regionu nabral děsivě rychlý konec, eskaloval v ničivou válku, která spláchla hranice, města i mnoho obyvatel. Co částečně zůstalo, je lidská paměť, postupně nahrazovaná kolektivní legendou, živenou pocitem viny. Kdo přežil, nemůže se zbavit výčitek svědomí, že se nechal zatáhnout do boje za něco, co nemělo žádný smysl. Sen o národním sebeurčení se rozplynul spolu s hranicemi, protože národ existuje jen v kontextu ostatních národů, jen pokud je uznán těmi okolními národy, jinak zanikne. A když zanikne, zůstane jen noční můra, periodicky strašící i další a další generace, které zapomenou, že takové národy, takové státy, takoví lidé vůbec v Evropě existovali. Vzpomínají si jen na to trauma. Na tu černou díru, která prostupuje až do přítomnosti. A vzpomínají si na to někde v cizí zemi. Ponižení. Bez kořenů. Bez budoucnosti. Bez paměti. Jen se vzpomínkami na něco, co nikdy pořádně nepoznali.

Goran má tolik příležitostí o podobných věcech přemýšlet. Jsou na cestě už dlouho. A mají výsledky. Vystopovali jich už tolik. Větších či menších ryb, zašitých různě po Evropě. Riskovali život při překonávání ostře střežených hranic. Bez potlesku, bez astronomických odměn, bez státních cen, bez publicistů a fotografů, bez štábů dokumentaristů. Sami za sebe. Z cizí země pro ně vede stejně nebezpečná cesta jako do ní. A za žádnými hranicemi, které překonají, už si neoddechnou: uť, jsme doma. Ne. Skupina je doma na cestě. Na cestě bez finálního cíle. Jen dílčí cíl. Pokaždé nový. Což znamená věčný útek.

To, že zmizela autorita, které se musíme všichni zodpovídat, neznamená, že všechny skutky, které pácháme, pácháme beztrestně. Zmizí-li velká autorita, přebírají zodpovědnost autority menší. Z Boha na stát, ze státu na rodinu, z rodiny na otce, z otce na syna a je konec. A konec se blíží, Goran neví přesně, v jaké fázi konce právě teď jsou. Ale ví, že ještě jednoho chce chytit. Najít Švába a umřít. Ta paralela s Neapolí je mírně úsměvná, ale dost pravděpodobná. Tím si je Goran čím dál jistější. Předtucha. To, že se události ještě nestaly, neznamená, že nerezonují. Ne, Goran je přesvědčený o tom, že otrásají světem stejně jako historie, ne-li víc. Nikdo o nich ještě totiž nemůže lhát.“

/úryvek z knihy/

DEBATA PO PŘEDSTAVENÍ

Ve **čtvrtek 19. května** se po představení uskuteční debata s herci a tvůrci inscenace hry **Petera Shaffera EQUUS**. Debatu bude moderovat **Barbora Sedláková**.

ČINOHERNÍ SCÉNICKÉ ČTENÍ

Činoherní klub nově navázal spolupráci se španělským kulturním Institutem Cervantes. V budoucnu budou v prostorách Činoherní kavárny probíhat pravidelná scénická čtení

soudobých španělských her v režii jejich autorů a za účasti herců našeho divadla. O dramaturgický výběr her a tlumočení se postará **Kateřina Popiolková**, dramaturgyně ČK.

První scénické čtení hry **ARCHIMÉDŮV ZÁKON** od katalánského autora **Josepa Marii Miró** se uskuteční v sobotu **21. května v 18 hodin**.

KONKURZ NA ROLI

Činoherní klub vyhlašuje konkurz na roli Tobyho v inscenaci **UJETÁ RUKA (Behanding in Spokane)**. Do role hledáme muže, který je potomkem černošských Afričanů nebo černošských obyvatel Karibiku. Konkurz pro pozvané uchazeče bude probíhat v sobotu **7. května 2022**. Bližší informace vám poskytnou a případné dotazy zodpoví dramaturgyně **Markéta Kočí Machačíková**. Svě přihlášky se jménem, věkem a aktuální fotografií posílejte na marketa.machacikova@cinoherniklub.cz

REPERTOÁR ČK

Tennessee Williams KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE

„Když svůj život prose*ješ, nověj nemaj.“ Žánr: rodinná oslava.

Překlad: Zuzana Josková
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Anna Fialová, Jan Hájek, Naďa Konvalinková, Vladimír Kratina, Gabriela Míčová a Matěj Dadák

William Shakespeare MACBETH

„Proč mlčíme, když důvod mluvit máme?“ Tragédie o tom, kam až nás může dovést touha po moci.

Překlad: Martin Hilský
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Martin Finger, Lucie Žáčková, Zbyněk Fric, Petr Matyáš Cibulka, Marek Tačlík, Kryštof Bartoš, Bořek Slezáček, Marta Dancingerová, Dalibor Gondík, Lenka Skopalová, Jana Břežková, Sandra Černodrinská, Vasil Fridrich, Viktor Zavadil, Václav Šanda, Marek Frňka, Jakub Král nebo Kristián Páca nebo Vilém Tycar a další
konec představení 22.20

Tracy Letts LINDA VISTA

„Moje rada zní: dělej to, co uděláš.“ Komedie o tom, co má v životě cenu?

Překlad: Jitka Sloupová
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Vasil Fridrich, Dalibor Gondík, Ondřej Malý, Lucie Žáčková, Markéta Stehlíková, Ha Thanh Špetlíková, Sandra Černodrinská
konec představení 22.10

Marius von Mayenburg OŠKLIVEC

„Celý život jsem od svého obličeje nic nežádal. S tím je konec.“ Satirická komedie.

Překlad: Kateřina Bohadlová
Režie: Braňo Holíček
Hrají: Vojtěch Kótek, Marta Dancingerová, Martin Finger, Václav Šanda
konec představení 21.05

Peter Shaffer EQUUS

Jak vysvětlit oheň? A jak ho zkrotit? Sugestivní drama o temných zákoutích lidské duše.

Překlad: Pavel Dominik
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Pavel Kikinčuk, Ondřej Rychlý, Lada Jelínková, Jan Sklenář, Lenka Skopalová, Anna Kameníková
konec představení 21.50

Sarah Page K.Š.E.F.T.

Co koupí milující rodiče postiženému synovi ke dvacátým pátým narozeninám? Prostitutku. Následné události jsou mnohem vtipnější i vážnější, než kdokoli čekal.

Překlad: Zuzana Ščerbová
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Lucie Žáčková, Václav Šanda, Martin Finger, Sandra Černodrinská
konec představení 21.50

Martin McDonagh
KATI

*Dnes byl zrušen trest smrti.
Co my sakra teď budeme dělat?!*

Překlad: Ondřej Sokol

Režie: Ondřej Sokol

Hrají: Martin Finger, Dana Černá, Štěpánka Fingerhutová, Ondřej Malý, Vladimír Kratina, Otmar Brancuzský, Václav Šanda, Tomáš Jeřábek nebo Ondřej Sokol nebo Viktor Zavadil, Dalibor Gondík, Jan Hájek, Jaromír Dulava, Matěj Dadák a další
konec představení 22.20

Fjodor Michajlovič
Dostojevskij
BRATŘI KARAMAZOVI

I peklo má své stinné stránky.

Režie: Martin Čičvák

Hrají: Juraj Kukura, Martin Finger, Jan Hájek, Michal Čapka nebo Igor Orozovič, Matěj Dadák, Gabriela Míčová, Ivana Uhlířová nebo Anna Kameníková, Anna Fialová
konec představení 22.15

Harold Pinter
ZRADA

*„Nestalo se nikdy nic. Nic.
Tohle je ta jediná věc, která se
kdy udála.“*

Překlad: František Fröhlich

Režie: Ondřej Sokol

Hrají: Kateřina Lojdová, Martin Finger, Ondřej Sokol
konec představení 21.15

Tennessee Williams
TRAMVAJ DO STANICE TOUHA

*„Řekli mi, že mám nastoupit do
tramvaje, která jede do stanice
Touha.“*

Překlad: Luba a Rudolf Pellarovi

Režie: Ladislav Smoček

Hrají: Lucie Žáčková, Jan Hájek, Marika Procházková, Matěj Dadák, Lada Jelínková, Otmar Brancuzský, Václav Šanda, Petr Křiváček, Zuzana Vojtříšková nebo Adéla Rausová
začátek představení 19.00
konec představení 22.30

Martin McDonagh
**UJETÁ RUKA (Behanding
in Spokane)**

*Mnoho rukou, ale žádná z nich
ta pravá...*

Překlad: Ondřej Sokol

Režie: Ondřej Sokol

Hrají: Marek Taclík, Ondřej Sokol, Martin Finger, Markéta Stehlíková, Václav Šanda, Petra Horváthová
konec představení 21.45

Miroslav Krleža
**LÉDA (Manželskonemanželská
povídka)**

*„Nic, k čemu může dojít mezi
mužem a ženou, není tak
důležité, aby bylo nutno si kvůli
tomu rvát vlasy.“*

Překlad: Irena Wenigová

Režie: Ladislav Smoček

Hrají: Petr Nárožný, Dana Černá, Ondřej Vetchý, Nela Boudová, Mojmír Maděrič nebo Otmar Brancuzský
konec představení 21.30

Yasmina Reza
BŮH MASAČU

*Nemůžeme ovládnout,
co nás ovládá.*

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Ondřej Sokol

Hrají: Ivana Chýlková, Miroslava Peštilová, Vladimír Kratina, Jaromír Dulava
konec představení 21.10

Georges Feydeau
DÁMSKÝ KREJČÍ

*Malá lež je mrzká, ale velká lež,
to je umění!*

Překlad: Michal Lázňovský

Režie: Martin Čičvák

Hrají: Ondřej Sokol, Radek Holub, Mahulena Bočanová, Markéta Stehlíková, Jaromír Dulava, Matěj Dadák, Antonie Talacková nebo Jitka Ježková, Dana Černá, Jana Břežková, Pamela Soukupová
konec představení 20.55

Martin McDonagh
OSIŘELÝ ZÁPAD

*Příběh lásky bratrů Valena
a Colemana, kteří se uměním
mučit jeden druhého chtějí
zapsat do Guinnessovy knihy
rekordů...*

Překlad: Ondřej Sokol

Režie: Ondřej Sokol

Hrají: Jaromír Dulava, Marek Taclík, Ondřej Sokol, Sandra Černodřínská
konec představení 22.05

Ladislav Smoček
PODIVNÉ ODPOLEDNE
DR. ZVONKA BURKEHO

*Psychologická groteska
autora Činoherního klubu
Ladislava Smočka.*

Režie: Ladislav Smoček

Hrají: Boleslav Polívka, Ivana Chýlková, Jaromír Dulava, Ondřej Vetchý, Otmar Brancuzský
konec představení 21.45

ČINOHERNÍ KLUB UVÁDÍ

DS KLADINA / Kladno
Jiří Homola ČERNÉ MADONY

*„Nepanikař andělí, my v pekle
jsme velmi pohostinní...“
(Alexandra Adornetto)*

Režie: Tomáš V. Hron / Světla:

Petr Vítek / Zvuk: Petr Sládek /
Hrají: Andrea Postolková, Jana Procházková, Nikola Frollová, Barbora Černohorská, Jana Kolařová, Iva Theissigová, David Volf

Ochotnický spolek DI(v)OCH
z VŠCHT / Christian Lollike
DISNEYOVKA O POHÁDKÁCH
A DEPRESÍCH

*Disney do našich životů vnesl
nejen nevkusnou animaci, ale
i naivní ideály o světě, ve kterém
žijeme.*

Překlad: Jana Michalíková /

Režie: Lukáš Tůma / Kostýmy:

Erik Šatra, Kateřina Mrázková,
Viktorie Zablotska, Anna Průšová
/ Hrají: Kateřina Jochová, Michal
Churý, Lukáš Maryška, Martin
Vele, Samanta Fisherová, Erik
Šatra nebo Viktorie Zablotska

Antonín Puchmajer D.S.

Kateřina Rudčenkov

PŘIBHY Z POHŘBU ANEB

POVÍDEJ MI NĚCO HEZKÉHO

Svži, vesel i smutn komedie o jedn dvce a třech pánech. O lásce, čase a smrti. A také o Bedřichovi. A vlastn o nás vřech. „Vede-li t skuhrajc havran, dojdeř k mrřin. A tak je to se vřm.“

Reřie: Petr Lanta a kol. / Hudba: Sonia Koutov / Dramaturgick a produkn supervize: Martin J. řveřda / Hrají: Barbora Jonřov, Sonia Koutov, Kateřina Rudčenkov, Hana Tillmanov, Vladimír Mikulka, Jakub řkorpil, Martin J. řveřda

—
Suchdolsk divadlo SUD /

Suchdol nad Luřnic

Jules Verne – Cvrčci

HONBA ZA METEOREM

Dobrodruřn komediln melodrama.

Reřie: Lenka Chaloupkov
Dramaturgie: Lenka Cvrčkov
Hudba: Cvrčci na motivy J. Offenbacha / Kostýmy, rekvizity: Lenka Cvrčkov a Lenka Chaloupkov
Scénografie: Frantiřek Cvrček a Petr Toufar / Světla: Vt Chaloupka / Kapela: Frantiřek Cvrček – kontrabas, Lenka Chaloupkov – housle, Anna Cvrčkov – violoncello, Marie Kepková – klávesy / Hrají: Iveta uhkov, Vt Chaloupka, Michaela Finkov, řtpn Pitra, David Dvořák, Lenka Mrřkov, Aneta Podolsk, Lenka Cvrčkov, Jan Mrřek

RÁDOBYDIVADLO KLAP

Franz Werfel

JACOBOWSKI A STJERBINSKI

Komedie jedn tragédie.

Reřie: Jaroslav Kodeř / Hrají: Lenka Svobodov-řtstn, Ladislav Valeř, Pavel Mack, Rost Soukup, Pavel Panenka, Dana Cendrov, Vt Líbal, Liběna řtpnov, Anna Kodeřov, Jana Dobrovodsk, Lukř Burda, Jonř Filip, Luboř Fleischmann, Jíří Chadraba, Jakub Ruřbatsk, Tomř Hornof, Kristián Valeř, Jaroslav Kodeř, Petr řtpnek j.h., Duřan Sitek j.h., Karel Vlček j.h.

—
Přehlídka amatérských divadelních souborů v roce 2022 se uskutenuje za finann podpory MK R.

CENY VSTUPENEK

přizemí a 1. řada na balkon

450 Kč

Inscenace MACBETH, LDA (Manřelskonemanřelsk povídka), TRAMVAJ DO STANICE TOUHA, BH MASAKRU, DMSK KREJC, OSIŘEL ZÁPAD, PODIVN ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO

400 K

Inscenace KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEřE, LINDA VISTA, OřKLIVEC, EQUUS, K.ř.E.F.T., KATI, BRATŘI KARAMAZOVI, UJET RUKA

350 K

Inscenace ZRADA

2. řada na balkon a postranní balkony **290 Kč**

msta k stn **50 Kč**

Ceny vstupenek inohern klub uvádí **90 Kč**

30% sleva na vstupenky pro seniory nad 65 let

50% sleva pro drřitele průkazů ZTP, ZTP/P

50% sleva na vstupenky v hodnot 290 Kč pro studenty, drřitele platných průkazů ISIC, ITIC

POKLADN HODINY

po–pá 15.00–19.30

so–ne 18.00–19.30

Ve vředn dny v připad, ře divadlo nehraje, nebo je na zájezdů, je pokladna otevřena pouze do 18 hodin. V sobotu a v neděli je pokladna otevřena jen, kdyř divadlo hraje. On-line pokladna cinoherniklub.cz/ vstupenky. Poplatek za internetovou rezervaci 10 Kč.

Hromadn objednávky vstupenek můžete posílat na e-mail pokladna@cinoherniklub.cz

CITÁT

«Nejdůležitější věcí v pústu je nejíst jeden druhého.»

Volodymyr Sabodan
/1992-2014 metropolita Kyjeva a celé Ukrajiny/

ČINOHERNÍ SLOVNÍK

demotivační řeč

nepřipravované úvodní slovo režiséra Ondřeje Sokola na začátku zkoušky. Občas mu předchází, případně následuje, tzv. **okénko uměleckého šéfa** Martina Fingera (známé též jako **Martinovo okénko**).

TIRÁŽ

Činoherní klub, z. ú.
Ve Smečkách 26, Praha 1
www.cinoherniklub.cz

provoz divadla +420 296 222 125,
info@cinoherniklub.cz

pokladna +420 211 151 877,
pokladna@cinoherniklub.cz

Program na květen 2022 vychází 4. dubna 2022.

Redakce: Petra Honsová, Markéta Kočí Machačíková, Kateřina Popiolková,
Radvan Pácl, Vladimír Procházka / Jazyková korektura: Andrea Hurtová
Foto: Pavel Nesvadba, Pavel Kolský, archiv N. Stillmark, archiv J. Břežkové,
archiv J. M. Miró / Na titulní straně detail obrazu Toma Cillera. Na s. 14
Holubice míru Pabla Picassa / Graficky upravil: Martin Sršeň

Hlavní město Praha poskytuje ČR v roce 2022
grant ve výši: 20 500 000 Kč

Tonera

Činoherní klub

PREMIÉRA
19/4/2022

Tennessee Williams

KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE

Hrají: **Anna Fialová, Jan Hájek,
Naďa Konvalinková, Vladimír Kratina,
Gabriela Míčová a Matěj Dadák**

Režie: **Martin Čičvák**

Činoherní
klub

KVĚTEN 2022

Hrajeme od 19.30, pokud není uvedeno jinak.

1. ne **MACBETH**
2. po **K.Š.E.F.T.**
3. út **TRAMVAJ DO STANICE TOUHA / 19.00**
4. st **OŠKLIVEC**
5. čt **BŮH MASAČRU**
6. pá **PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO**
7. so nehrajeme
8. ne **KATI**
9. po **LINDA VISTA**
10. út **OŠKLIVEC**
11. st **MACBETH**
12. čt **ZRADA**
13. pá **LÉDA (Manželskonemanželská povídka)**
14. so **K.Š.E.F.T.**
15. ne nehrajeme
16. po **LINDA VISTA**
17. út **ČK uvádí: ČERNÉ MADONY**
18. st **OŠKLIVEC**
19. čt **EQUUS / debata po představení**
20. pá **TRAMVAJ DO STANICE TOUHA / 19.00**
21. so **ČK uvádí: DISNEYOVKA O POHÁDKÁCH
A DEPRESÍCH**
22. ne **ČK uvádí: PŘÍBĚHY Z POHŘBU ANEB POVÍDEJ
MI NĚCO HEZKÉHO**
23. po **DÁMSKÝ KREJČÍ**
24. út nehrajeme
25. st **OŠKLIVEC / zájezd Ostrava**
26. čt **OSIŘELÝ ZÁPAD**
27. pá **ČK uvádí: HONBA ZA METEOREM**
28. so **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE**
29. ne **ČK uvádí: JACOBOWSKI A STJERBINSKI**
30. po **BŮH MASAČRU**
31. út **LINDA VISTA**

Platná opatření a hygienická pravidla související s nemocí covid-19 zveřejňujeme na cinoherniklub.cz. Změna programu vyhrazena.